

אנדרטת הזיכרון בזהסהאופט (Seeshaupt)

הרקע

בבוקר של ה-30 באפריל 1945 עצרה בתחנת הרכבת של זהסהאופט רכבת משא, ועליה כ-2000 אסירי מחנות ריכוז. זמן קצר לאחר מכן שחררו חיילים אמריקאים, אשר נכנסו לכפר, את האסירים מהקרונות. כ-70 מהם נמצאו מתים, 28 נוספים נפטרו בבי"ח השדה האמריקאי בזהסהאופט, ימים אחדים לאחר שחרורם. תחילה אכסנו האמריקאים את השורדים בזהסהאופט, לאחר כשבועיים הם הועברו למחנות העקורים בפלדפינג (Feldafing) ובפריימן (Freimann).

אסירי מחנות הריכוז הגיעו ממחנה חיצוני של מחנה הריכוז דכאו, חלק ממערך המחנות של מיהלדורפר הארט (Mühldorfer Hart). ב-25 באפריל 1945 פינו אנשי המשמר את המחנה, והעמיסו את 3600 האסירים בתחנת הרכבת מטנהיים על רכבת משא. רק לאחר מסע מטלטל של חמישה ימים הגיעו 2000 מבניהם ליעדם בזהסהאופט, 1600 עצרו בטווינג הקרובה. קטרים פגומים, תקיפות ממטוסים נמוכי טוס, אשר במהלכן נהרגו 20 בני אדם, ובמיוחד ה"טבח בפוינג", אשר הסתיים ב-50 הרוגים ו-200 פצועים, עיכבו שוב ושוב את המשכו של הטרנספורט שכונה "רכבת המוות".

אנדרטת הזיכרון

ב-30 באפריל 1995 הוקמה אנדרטת הזיכרון בזהסהאופט, פסל ברזל יצירתו של הפסל יורג קיכרר מזהסהאופט, על פי יוזמתו של הרופא אווה האוסמן מזהסהאופט ביחד עם כמה אזרחים. מאז מתקיים ביום השנה טקס זיכרון עם דוברים מפורסמים מתחומי הפוליטיקה והחברה. אזרחים קבועים היו, בין היתר, יושב הראש של חבורת מחנה דכאו, מקס מאנהיימר (נפטר 2016), אשר שוחרר בטווינג, ולואיס שנה. היהודי ההונגרי מסגדין, אשר הפך מאוחר יותר לאיש עסקים מצליח בארה"ב, היה בן 17 בלבד בעת שחרורו בתחנת הרכבת של זהסהאופט.

מידע נוסף ניתן למצוא בתיעוד "אז באפריל" ("Damals im April") מתוך הסדרה ההיסטורית "אוספי זהסהאופט" ("Seeshaupter Ansammlungen"), אותה ניתן להשיג באמצעות הקרן האזרחים של זהסהאופט (Seeshaupter Bürgerstiftung), שולגסה 1, זהסהאופט 82402 (Schulgasse 1), 82402 Seeshaupt.